احکام 613گانه تورات

حسین سلیمانی

اشاره

بـر طبـق سـنت حاخـامی، تـورات حـاوی 613 فرمـان (اعم از اوامـر و نـواهی) اسـت. یـك معلم فلسطینی به نام ربی سیملای (R. Simlai) چنین می گوید: «613 فرمان در سـینا بـر موسـی وحی شد: 365 فرمان، برابر با تعداد روزهای سال شمسی، راجع بـه نـواهی انـد و 248 فرمـان، برابـر بـا تعداد اعضای بدن انسان، راجع به اوامر» (مکوت، 23ب). چـنین احصـایی، کـه ظـاهراً مبتـنی بـر یـك سنت باستانی است، در گفته های برخی از دانشمندان یهـودی بـروز کـرد و در مکتب ربی عقیـوا (R. Akiva) شکل گرفت و متجلی شد.

در بسیاری از آثار و مکتوبات یهودی این احکام را یکایك بر شمرده اند، اما بیشترْ براساس یکی از چهار فهرست زیر آنها را احصا کرده اند:

1. در فهرست های نخستین، این احکام را صرفاً به دو دسته اوامر و نـواهی تقسـیم کـرده انـد، بـدون اینکه توجه چندانی به طبقه بندی درونی داشته باشند.
2. تقسیم سه گانه احکام به اوامر، نواهی و**پاراشیوت** (*Parashiyyot*; بخش سوم شامل احکامی است که راجع به اجتماع اند و نه افراد، مانند اختصاص دادن شهرها به کاهنان، وبنای معبد.
3. طبقه بندی احکام زیر عناوین ده گانه ده فرمان.
4. طبقه بندی مستقل و منطقی دو فهرست از واجبـات و محرمـات. این شـیوه ابن میمـون و پـیروان مکتب اوست. در این نوشته فهرست احکام 613گانه را، بنابر شمارش ابن میمون، نقـل می کـنیم. یادآوری این نکته لازم است که ارجاعات این احکام به کتاب مقدس براساس تفسیر حاخـامی آیـات کتاب مقدس صورت گرفته است و ممکن است در برخی موارد به صراحت از آیه نقـل شـده چـنین حکمی برنیاید.[1]

نکته دیگر شایان توجه این که بسیاری از احکام تـورات وابسـته بـه سـرزمین مقـدس اسـرائیل یـا مربوط به معبد بت همیقداش است. از این رو، پس از ویرانی معبد و شـروع دوران آوارگی، بسـیاری از این احکام، یا قابل اجرا نیستند و یا شکل اجرای آنها ــ بر طبق احکام تلمودی ــ تغییر یافته است.

این متن از **دایرة المعارف جودائیکا** (*Encyclopaedia Judaica*) برگزیده شده است. آیه ها و باب های ذکر شده در اصل این نوشته، گاه با ترجمه های فارسیِ در دسترس ما نـاهمخوان اسـت. برای مثال، در نسخه ای که در این نوشته بدان استناد شده اسـت، بـاب پنجم سـفر لاویـان 26 آیـه و باب ششم آن 23 آیه است، در حالی که در نسخه های فارسی، بـاب پنجم 19 و بـاب ششـم 30 آیـه است. بنابراین، آیات یکم تا هفتم باب ششم نسخه هـای فارسـی، در نسـخه مرجـع این نوشـته آیـات پایانی باب پنجم است.

از آن جا که دایرة المعارف فوق الذکر یك اثر یهودی است، بنابراین ارجاعات آن معتبرتر است; با این همه، برای این که رجوع به نسخه های فارسی بـرای خواننـدگان محـترم فارسـی زبـان آسـان تـر است، ارجاعات مطابق این نسخه ها اصلاح شده و ارجاعات اصلی بـرای حفـظ امـانت در کروشـه [ ] آمده است.

[1] **برگرفته از:**
A. H. R., ûCommendments, the 613, *Encyclopaedia Judaica,* v. 5, pp. 760-783.

الف) واجبات (اوامر)

خدا

هر یهودی باید [2]به وجود خدا معتقد باشد و [3]یگانگی او را تصدیق کند; [4]او را دوست بدارد، [5]از او بترسد و [6]او را بپرستد. همچنین باید [7]به او وفادار باشد (با همراهی خردمندان و پیروی از ایشان)، و [8]فقط به نام او سوگند بخورد. انسان باید [9]خدا را اطاعت کند و [10]نام او را تقدیس نماید.

تورات

هر یهودی باید [11]هر صبح و شام شِمَع (*Shema*) [=«بشنو» ای اسرائیل; یکی از دعاهای اصلی یهودی شامل آیاتی از تورات] را ذکر کند و [12]تورات را بخواند و به دیگران بیاموزد. وی باید تفیلین (*tefilin*)، [= پیشانی بند و بازوبند حاوی آیاتی از تورات] را بر [13]سر و [14]دست خود ببندد. او باید [15]برای لباس های خود صیصیت (*it¤iz¤z*) [= بندهایی که به حالت خاص به هم گره خورده اند] درست کند و [16]بر چهارچوب در خانه یك مزوزا (*mezuzah*) [= متن پوستی دست نوشته شامل آیاتی از تورات] نصب کند. قوم باید [17]هر هفت سال یك بار جمع شوند تا قرائت تورات را بشنوند و [18]پادشاه باید یك نسخه خاص از تورات برای خود بنویسد. [19]هر یهودی باید یك طومار تورات داشته باشد. او باید [20]بعد از غذا خدا را شکر گوید.

معبد و کاهنان

[2]. خروج، 20:2
[3]. تثنیه، 6:4
[4]. تثنیه، 6:5
[5]. تثنیه، 6:13
[6]. خروج، 23:25; تثنیه، 11:13 (تثنیه، 6:13 و نیز 13:4 [5])
[7]. تثنیه، 10:20
[8]. تثنیه، 10:20
[9]. تثنیه، 28:9
[10]. لاویان، 22:32
[11]. تثنیه، 6:7
[12]. تثنیه، 6:7
[13]. تثنیه، 6:8
[14]. تثنیه، 6:8
[15]. اعداد، 15:38
[16]. تثنیه، 6:9
[17]. تثنیه، 31:12
[18]. تثنیه، 17:18
[19]. تثنیه، 31:19
[20]. تثنیه، 8:10

یهودیان باید [21] معبد را بسازند و [22]آن را محترم بدارند. این]مقام[باید [23]همواره حفظ شود و [24]لاویان]مردان نسل لاوی، یکی از فرزندان یعقوب[باید در آن به انجام وظیفه خاص خود بپردازند. کاهنان پیش از ورود به معبد یا شرکت در مراسم عبادی آن [25]باید دستان و پاهای خود را بشویند; ایشان همچنین باید [26]چراغدان مخصوص]منورا[را هرشب روشن کنند. کاهنان باید [27]قوم اسرائیل را برکت دهند و [28]کندر و نان مقدس بر روی میز]=خوان عبادتگاه[بگذارند. آنان باید دوبار در روز [29]بر مذبح طلایی بخور بسوزانند. آتش باید [30]پیوسته بر مذبح افروخته باشد و خاکسترها باید [31]هر روز برداشته شود. تمام افرادی که شرعاً ناپاك اند، باید [32]بیرون از معبد باشند. قوم اسرائیل [33]باید کاهنان خود را احترام کنند، و کاهنان باید [34]لباس ویژه کاهنی بپوشند. کاهنان باید [35]خیمه عبادت را بر دوش خود ببرند و روغن مسح مقدس [36]باید به شیوه و دستور خاص آن تهیه شود. گروه های کاهنان باید [37]به ترتیب]در معبد[خدمت کنند. کاهنان به احترام برخی مردگان که از خویشان نزدیك ایشان اند، باید [38]خود را شرعاً نجس سازند. کاهن اعظم [39]باید فقط با باکره ازدواج کند.

قربانی ها

[40]قربانی همیشگی (تامید *tamid*) باید دوبار در روز تقدیم شود. [41]کاهن اعظم باید دو بار در روز قربانی آردی تقدیم کند. یك قربانی اضافی (موساف *musaf*)ـ [42]در هر روز شبات]= سبت، شنبه[، [43]در اول هر ماه، و [44]در هر هفت روز عید پسح (Passover)

[21]. خروج، 25:8
[22]. لاویان، 19:30
[23]. اعداد، 18:4
[24]. اعداد، 18:23
[25]. خروج، 30:19
[26]. خروج، 27:21
[27]. اعداد، 6:23
[28]. خروج، 25:30
[29]. خروج، 30:7
[30]. لاویان، 6:13]6[
[31]. لاویان، 6:10]3[
[32]. اعداد، 5:2
[33]. لاویان، 21:8
[34]. خروج، 28:2
[35]. اعداد، 7:9
[36]. خروج، 30:31
[37]. تثنیه، 18:6ـ8
[38]. لاویان، 21:2ـ3
[39]. لاویان، 21:13
[40]. اعداد، 28:3
[41]. لاویان، 6:13]20[
[42]. اعداد، 28:9
[43]. اعداد، 28:1
[44]. لاویان، 23:36

باید تقدیم شود. در روز دوم عید پسح [45]یك قربانی آردی از نـوبر محصـول جـو را بایـد بیاورند. در عید هفته ها (شاوُوعوت *Shavuot*)ـ [46]یك قربانی اضافی و [47]دو قرص نان بـه عنوان هدیه تكـان دادنی] = هدیـه ای از اولین برداشـت محصـول گنـدم [بایـد تقـدیم شود. قربانی اضافی در [48]روش هشانا (*Rosh Ha-Shanah*)] = روز اول سال [و [49]در روز كفاره، به هنگام ادای [50]عوودا (*Avodah*)ـ]= مراسم ویژه روز كفاره[، نیز باید پیشكش شود. در هر روز از عیـد [51]سـایبان هـا (سـوكوت *Sukkot*) و نـیز [52]در روز هشـتم آن یـك هدیه اضافی باید آورده شود.

هر مرد یهودی باید [53]سه مرتبه در سال در معبد]بیت المقدس [حاضر شود و [54]سـه عید را نگاه دارد. [55]وی باید در عیدها شادی كند.

در چهاردهم مـاه اول (نیسـان *Nisan*) بایـد [56]بـره عیـد پسـح را ذبح كننـد و [57]گوشـت بریـان شـده آن را در شـب پـانزدهم بخورنـد. آنـان كـه از نظـر شـرعی در مـاه اول ناپاك اند، باید بره عید پسح را [58]در چهاردهم ماه دوم (ایـار *Iyyar*) ذبح كننـد و آن را بـا [59]نان فطیر (مصّا *ah¤z¤maz*) و سبزی های تلخ بخورند.

[60]در هنگام قربانی كردن در عیدها و نیز در روزهای محنت و رنج كرناها باید نواختـه شوند. گاو و گوسفندی كه برای قربانی آورده می شود باید [61]دست كم هشـت روزه و [62]بی عیب باشد. تمام قربانی ها باید [63]نمك سـود شـوند. حكم (میصـوا *mitzvah*) اسـت كه آیین [64]قربانی سوختنی، [65]قربانی گناه، [66]قربانی جرم، [67]قربانی سـلامتی و [68]قربـانی آردی انجام شود. اگر سنهدرین (Sanhedrin)]= محكمه و مجمع 71 نفره بزرگان یهود

45. لاویان، 23:10
46. اعداد، 28:26ـ27
47. لاویان، 23:17
48. اعداد، 29:1ـ2
49. اعداد، 29:7ـ8
50. لاویان، 16
51. اعداد، 29:13
52. اعداد، 29:36
53. خروج، 34:23; تثنیه، 16:16
54. خروج، 23:14
55. تثنیه، 16:14
56. خروج، 12:6
57. خروج، 12:8
58. اعداد، 9:11
59. اعداد، 9:11
60. اعداد، 10:10; اعداد، 10:9
61. لاویان، 22:27
62. لاویان، 22:21
63. لاویان، 2:13
64. لاویان، 1:2
65. لاویان، 6:18]25[
66. لاویان، 7:1
67. لاویان، 3:1
68. لاویان، 2:1; 6:7]14[

[در حکم خطا کند، اعضای آن [69]باید قربانی گناه تقدیم کنند. این قربانی را باید [70]فردی نیز تقدیم کند که سهواً مرتکب یکی از نواهی مستوجب انقطاع (کارت *karet*)]= مرگ زودرس و نابهنگام[شده است (یعنی کسی که اگر عمداً مرتکب شده بود متحمل انقطاع می شد). اگر تردید باشد که کسی يك نهی را انجام داده است، وی باید [71]یك قربانی جرم «مردد» تقدیم کند.

برای [72]سرقت یا سوگند دروغ یا دیگرگناهانی که چنین ماهیتی دارند، باید يك قربانی گناه تقدیم شود. درمواقع خاص، [73]شخص می تواند قربانی گناه را به قدر استطاعت خود تقدیم کند. انسان باید [74]در محضر خدا به گناهانش اعتراف کرده، توبه کند.

[75]مرد یا [76]زنی که ترشح]با شرایط ویژه[از بدنش [= آلت تناسلی اش] خارج می شود باید يك قربانی تقدیم کند. همچنین زن باید [77]پس از زایمان يك قربانی تقدیم کند. فرد مبتلا به برص [78]پس از پاك شدن باید يك قربانی تقدیم کند. انسان باید [79]ده يك گاو و گوسفند خود را فدیه دهد. [80]نخست زاده حیوان طاهر (یعنی حلال گوشت) مقدس است و باید قربانی شود. نخست زاده آدمی باید [81]فدیه داده شود. نخست زاده الاغ باید [82]فدیه داده شود و [83]الا گردن زده شود.

حیواناتی را که به هدیه اختصاص می یابند [84]باید بی درنگ به اورشلیم آورد و [85]باید فقط در معبد قربانی شوند. هدایای بیرون از سرزمین اسرائیل نیز [86]باید به معبد آورده شوند. حیوانات تقدیس شده ای [87]که معیوب شده اند باید فدیه داده شوند. حیوانِ جانشین چهارپای اختصاص یافته برای هدیه، [88]مقدس است.

[69]. لاویان، 4:13
[70]. لاویان، 4:27
[71]. لاویان، 5:17ـ18
[72]. لاویان، 5:15، 21ـ25]6:2ـ6[; 19:20ـ21
[73]. لاویان، 5:1ـ11
[74]. اعداد، 5:6ـ7
[75]. لاویان، 15:13ـ15
[76]. لاویان، 15:28ـ29
[77]. لاویان، 12:6
[78]. لاویان، 14:10
[79]. لاویان، 27:32
[80]. خروج، 13:2
[81]. خروج، 22:29]28[; اعداد، 18:15
[82]. خروج، 34:20
[83]. خروج، 13:13
[84]. تثنیه، 12:5ـ6
[85]. تثنیه، 12:14
[86]. تثنیه، 12:26
[87]. تثنیه، 12:15
[88]. لاویان، 27:33

کاهنان باید[89] باقی مانده هدیه آردی[90] و گوشت قربانی گناه و جرم را بخورنـد، ولی گوشت تقدیس شده ای که[91] شرعاً نجس شده و یا[92] گوشتی که در زمان مقرر خورده نشده است باید سوزانده شود.

نذرها

يك نذيره (Nazirite)ـ] = فردی که برای مدتی خـود را در پرهـیز اعلام می کند[باید در طی دوره نذر موهای خود را بلند دارد.[93] آنگاه که این دوره به پایان رسید، وی بایـد موهـایش را کوتـاه کـرده،[94] قربـانی اش را تقـدیم کنـد. آدمی بایـد[95] بـه نـذرها و سوگندهایش که يك قاضی]شرع[فقط براساس شریعت می تواند آن را ملغـا کنـد،[96] وفادار باشد.

طهارت شرعی

هر کس مردار حیوان یـا[97] یکی از هشـت نـوع خزنـده را لمس کنـد،[98] شـرعاً نجس می شود. غذا اگـر بـا چـیزی کـه شـرعاً نجس اسـت برخـورد کنـد، نجس می شـود.[99] زنان حایض و[100] زنان در دوران پس از زایمان شرعاً ناپـاك انـد.[101] مـبروص،[102] جامـه مبروص،[103] و خانه مـبروص،[104] همـه شـرعاً نجس انـد. مـردی کـه ترشـح جـاری، مثـل منی، دارد نجس است،[105] و زنی که به ترشح جاری مبتلاست نیز شرعاً ناپاك اسـت.[106][107] جنازه انسان شرعاً نجس است.[108] آب تطهیر (*mei*[109] *niddah*] (حاوی خاکستر ویـژه [شخص نجس را پاك می کند، اما شخص پاك را]تحت شرایطی[شرعاً ناپاك می کند.

89. لاویان، 6:14]9[
90. خروج، 29:33
91. لاویان، 7:19
92. لاویان، 7:17
93. اعداد، 6:5
94. اعداد، 6:18
95. تثنیه، 23:23]24[
96. اعداد، 30:2] 3[
97. لاویان، 11:8و24
98. لاویان، 11:29ـ31
99. لاویان، 11:34
100. لاویان، 15:19
101. لاویان، 12:2
102. لاویان، 13:3
103. لاویان، 13:51
104. لاویان، 14:44
105. لاویان، 15:2
106. لاویان، 15: 19
107. لاویان، 15:19
108. اعداد، 19: 14
109. اعداد، 19: 13، 21

حکم (میصوا) این است که فرد ناپاك[110] با غسل شرعی شرعاً پاك می شــود. شــخص مبروص برای پاك شدن از برص[111] بایـد از روش مشخصـی پـیروی کنـد و نـیز[112] تمـام مـوی خـود را بتراشـد. مـبروص تـا زمـانی کـه پـاك می شـود،[113] بایـد سـربرهنه و آشفته پوش باشد تا به سادگی از دیگران متمایز شود.

خاکستر[114] گاو سرخ باید برای تطهیر شرعی به کار رود.

موقوفات معبد

اگر کسی]به موجب نذر[[115] تعهد کند که قیمت خود را وقف معبد کند، باید این کار را انجام دهد. اگر کسی[116] حیوان نجس،[117] خانه، یا[118] مزرعه ای را وقف معبد کند، باید قیمتی را که کاهن بر آنها می گذارد بپردازد. اگر کسی ناآگاهانـه از امـوال معبـد بهـره برد[119] باید خسارت را به طور کامل جبران کند و یك پنجم نیز]اضافه[بپردازد.

میـوه[120] سـال چهـارم کاشـت درختـانْ مقـدس اسـت و فقـط می تـوان آن را در اورشلیم خورد. هنگامی که حاصل زمین خود را درو می کنیـد[121] گوشـه هـای مزرعـه،[122] رانه های به جامانده،[123] دانه های فراموش شده،[124] دانه های ریخته شده تاکســتان و[125] خوشه های به جامانده انگورها را برای فقیران بگذارید.

نوبر میوه ها باید[126] جدا شده، به معبد آورده شوند، و نیز شما باید[127] بهترین هدایای مخصوص (ترُوما *terumah*) را جدا کرده، به کاهنان دهید.[128] یـك دهم محصـول خـود را به لاویان بدهید و[129] یك دهم دیگر را جدا کنید، که فقط باید در اورشلیم خـورده شـود. لاویان[130] باید یك دهم از سهمِ یك دهمِ خود را به کاهنان بدهند.

[110]. لاویان، 15:16
[111]. لاویان، 14:2
[112]. لاویان، 14:9
[113]. لاویان، 13:45
[114]. اعداد، 19: 2ـ9
[115]. لاویان، 27: 2ـ8
[116]. لاویان، 27: 11ـ12
[117]. لاویان، 27:14
[118]. لاویان، 27:16، 22ـ23
[119]. لاویان، 5:16
[120]. لاویان، 19:24
[121]. لاویان، 19:9
[122]. لاویان، 19:9
[123]. تثنیه، 24:19
[124]. لاویان، 19:10
[125]. لاویان، 19:10
[126]. خروج، 23:19
[127]. تثنیه، 18:4
[128]. لاویان، 27: 30; اعداد، 18:24
[129]. تثنیه، 14:22
[130]. اعداد، 15:26

در سال سوم و ششم دوره هفت ساله[131] یـك دهم محصـول را در عـوضِ یـك دهمِ دوم برای فقیران جدا کنید.[132] در هنگام جداسازی یـك دهم هـا و[133] هنگـام آوردن نـوبر میوه ها به معبد جملاتی باید گفته شود. سهم نخست[134] خمیر باید به کاهن داده شود.

سال هفتم

هرچه در سال هفتم (شمیطا *Shemitta*) بروید[135] بدون مالك و در اختیار همه اسـت; مزرعه[136] باید در حال آیش باشد و نباید زمین را بکارید.[137] سال یـوبِل (*Jubilee* ; سـال پنجاهم) را تقدیس کنید و در روز کفاره در آن سال[138] کرنـای (شـوفار *Shofar*) خـود را به صدا در آورید و تمام بردگان عبرانی را آزاد کنید. در سال پنجـاهم[139] همـه زمین هـا به مالکان پیشین باز گردانده می شود و، عموماً، در یك شـهر حصـاردار[140] اگـر کسـی خانه ای را بفروشد تـا یـك سـال تمـام بعـد از فـروختن آن حـق انفکـاك آن را خواهـد داشت.

از آغاز ورود به سرزمین اسرائیل، سال هـای یـوول بایـد[141] سـال بـه سـال و هفت سـال بـه هفت سـال شـمرده و اعلام شـود. در سـال هفتم[142] تمـام قـرض هـا منفـك می شوند، اما[143] قرضی را که بـه غـریب]= غـیریهودی[داده شـده می تـوان مطالبـه کرد.

حیوانات حلال گوشت

اگر حیوانی را ذبح کردید[144] سهم کاهن را بدهید و نیز[145] اولین چین پشم گوسـفند را به او بدهید. اگر کسی حِرِم (وقف ویژه) انجام دهد،[146] بایـد بین آنچـه متعلـق بـه معبـد است (یعنی آنگاه که نام خدا در سوگند ذکر شود) و آنچـه بـه کاهنـان می رسـد فـرق بگذارد. چهارپایان و طیور برای این که قابل خـوردن باشـند بایـد[147] براسـاس شـریعت

[131]. تثنیه، 14:28
[132]. تثنیه، 26:13
[133]. تثنیه، 26:5
[134]. اعداد، 15:20
[135]. خروج، 23:11
[136]. خروج، 34:21
[137]. لاویان، 25:10
[138]. لاویان، 25:9
[139]. لاویان، 25:24
[140]. لاویان، 25:29ـ30
[141]. لاویان، 25:8
[142]. تثنیه، 15:3
[143]. تثنیه، 15:3
[144]. تثنیه، 18:3
[145]. تثنیه، 18:4
[146]. لاویان، 27:21،28
[147]. تثنیه، 12:21

ذبح شـوند واگـر این حیوانـاتْ اهلی نباشـند [148]پس از کشـتن بایـد خونشـان]بـر زمین ریخته شود و[زمین را بپوشاند. پرنده مادر را [149]آنگاه که در لانه]بر تخم یا بر بچه ها[نشسته است رهـا کنیـد. [150]چهارپایـان، [151]طیـور، [152]ملخ، و[153]مـاهی را بررسـی کنیـد تـا بفهمید که آیا خوردن آنها مجاز است یا خیر.

سنهدرین باید [154]روز اول هر ماه را تقدیس کند و سـال هـا و فصـل هـا را محاسـبه کند.

عیدها

[155]در روز شبات]=شنبه[استراحت کرده، [156]این روز را در آغـاز و پایـانش تقـدیس کنید. در چهاردهم ماه نیسان [157]هر خمیرمایه ای را از ملکیت خود دور کنید و در شـب پانزدهم [158]داستان خروج از مصر را بازگو کنیـد; در آن شـب [159]نـان فطـیر (مصّـا) نـیز بخورید. در روز [160]اول و [161]هفتم عید پسح استراحت کنید. از روز تقدیم برداشت اولین محصـول جـو (شـانزدهم نیسـان) [162]چهـل و نُـه روز بشـمارید. در [163]عیـد هفتـه هـا (شَاووعوت) و [164]روز اول سال (روش هشانا) استراحت کنید; در روز کفاره [165](Atonement)ـ روزه بگیریـد و [166]اسـتراحت کنیـد. همچـنین در [167]روز نخسـت و [168]هشـتم عیـد سایه بان ها (سُوکوت) اسـتراحت کنیـد و در مـدت عیـد در سـایه بـان سـاکن باشـید و [169]چهار نوع [170]]گیاه معین شـده [را برگیریـد. در روش هشـانا [171]بایـد صـدای شـوفار را بشنوید.

[148]. لاویان، 17:13
[149]. تثنیه، 22:7
[150]. لاویان، 11:2
[151]. تثنیه، 14:11
[152]. لاویان، 11:21
[153]. لاویان، 11:9
[154]. خروج، 12:2; تثنیه، 16:1
[155]. خروج، 23:12
[156]. خروج، 20:8
[157]. خروج، 12:15
[158]. خروج، 13:8
[159]. خروج، 12:18
[160]. خروج، 12:16
[161]. خروج، 12:16
[162]. لاویان، 23:35
[163]. لاویان، 23
[164]. لاویان، 23:24
[165]. لاویان، 16:29
[166]. لاویان، 16:29،31
[167]. لاویان، 23:35
[168]. لاویان، 23:36
[169]. لاویان، 23:42
[170]. لاویان، 23:40
[171]. اعداد، 29:1

اجتماع

هر مردی باید [172]سالیانه نیم شقل]نقره، تقریباً ده گـرم[بـه معبـد هدیـه کنـد. [173]از پیامبر اطاعت کنید و [174]پادشاهی بر خود بگمارید. همچنین [175]از سنهدرین اطاعت کنید; در مـورد اختلاف، [176]از اکـثریت تبعیت کنیـد. قاضـیان و مقامـاتی بایـد [177]در هـر شـهر انتخاب شوند و آنان باید [178]منصفانه درباره مردم داوری کنند.

هر کس که شاهد]وقوع امری[است [179]باید به دادگاه بیاید و شهادت دهد. شاهدان باید [180]به طور کامل بازجویی شوند و اگر معلوم شد که دروغ می گویند، [181]به طـوری که می خواستند با متهم عمل کنند با آنان به همان گونه عمل کنید.

هرگاه مقتـولی را یافتیـد وقاتـل نـامعلوم اسـت، مراسـم [182]بریـدن گـردن گوسـاله]ویژه[باید اجرا شود. باید شش شهر برای پناهگاه [183]قرار دهید]تـا قاتـل غیرعمـد بـا پناه بردن به آن جا از خشم اولیای دم درامان باشد[. به لاویـان، کـه سـهم اجـدادی از زمین ندارند، باید [184]شهرهایی برای زندگی داده شود.

[185]دیواری بر دور پشت بام خود بسازید وخطر احتمالی سـقوط را ازخانـه خـود دور کنید.

بت پرستی

بت پرستی و متعلقات آن [186]باید ویران شود، و با شهری که گمراه شده است بایـد [187]بر طبق شریعت برخورد کرد. شما مأمورید که [188]اقـوام هفت گانـه کنعـانی را نـابود کنید، و [189]ذکر عَمالِق را محو سازید و [190]آنچه را آنان با اسرائیل کردند، به یاد آورید.

جنگ

[172]. خروج، 30: 12ـ13
[173]. تثنیه، 18:15
[174]. تثنیه، 17:15
[175]. تثنیه، 17:11
[176]. خروج، 23:2
[177]. تثنیه، 16:18
[178]. لاویان، 19:15
[179]. لاویان، 5:1
[180]. تثنیه، 13:14]15[
[181]. تثنیه، 19:19
[182]. تثنیه، 21:4
[183]. تثنیه، 19:3
[184]. اعداد، 35:2
[185]. تثنیه، 22:8
[186]. تثنیه، 12:2; 7:5
[187]. تثنیه، 13:16]17[
[188]. تثنیه، 20:17
[189]. تثنیه، 25:19
[190]. تثنیه، 25:17

مقررات جنگ، جز آنهایی که تورات از آنها بازداشته است، [191]باید رعایت شوند و باید یك کاهن [192]برای انجام وظایف خاص در زمان جنگ برگزیده شود. اردوی نظامی باید [193]پاکیزه نگهداشته شود. بدین منظور، هر سرباز باید [194]به وسایل لازم مجهز باشد.

]احکام[اجتماعی

اموال دزدیده شده باید [195]به مالك آن بازگردانده شود. [196]از فقیران دستگیری کنید. آنگاه که یك غلام عبرانی آزاد می شود، مالك باید [197]به او هدایایی عطا کند. [198]به فقیران بدون بهره قرض دهید. به بیگانگان] = غیرعبرانی [می توانید [199]با بهره قرض دهید. [200]اگر قرض گیرنده به گرویی]که در مقابل قرض داده[احتیاج دارد، آن را به مالکش بازگردانید. مزد کارگر]روزمزد[را [201]در همان روز بدهید. [202]اجازه دهید تا او از محصولی که بر آن کار می کند بخورد. [203]در برداشتن بار حیوان در وقت ضرورت کمك کنید، و نیز [204]به مرد یا حیوانی که زیربار مانده است کمك کنید. اموال گم شده [205]باید به مالك بازگردانده شود. [206]گناه کار را توبیخ و نصیحت کنید، اما [207]با همنوع خود چون خویشتن مهربان باشید. دستور است که [208]نوکیشان را دوست بدارید. در وزن و پیمانه [209]دقیق باشید.

خانواده

[210]ریش سفیدان را محترم شمارید; [211]پدرومادر خودرا احترام کنید و[212]ازآنان حساب ببرید.

[191]. تثنیه، 20:11ـ12
[192]. تثنیه، 20:2
[193]. تثنیه، 23:13ـ14]14ـ15[
[194]. تثنیه، 23:13]14[
[195]. لاویان، 6:4]5:23[
[196]. تثنیه، 15:8; لاویان، 25:35ـ36
[197]. تثنیه، 15:14
[198]. خروج، 22: 25]24[
[199]. تثنیه، 23:20]21[
[200]. تثنیه، 24:13; خروج،23:25
[201]. تثنیه، 24:15
[202]. تثنیه، 23:24ـ25]25ـ26[
[203]. خروج، 23:5
[204]. تثنیه، 22:4
[205]. تثنیه، 22:1; خروج، 23:4
[206]. لاویان، 19:17
[207]. لاویان، 19:18
[208]. تثنیه، 10:19
[209]. لاویان، 19:36
[210]. لاویان، 19:22
[211]. خروج، 20:12
[212]. لاویان، 19:3

[213]نسل بشر را با ازدواج [214]بر اساس شریعت تداوم بخشید. داماد باید [215]تا یك سال با عروسش شاد باشد. فرزندان ذكور [216]باید ختنه شوند. اگر مـردی بی فرزنـد بمـیرد، برادرش یا باید [217]با بیوه او ازدواج كند یـا [218]او را]پس از اجـرای مراسـم خـاص طلاق كه به «درآوردن كفش» معروف است [رها كند (حلیصا *ah¤aliz¤h*). اگـر كسـی بـه یـك باكره تجاوز كند باید [219]با او ازدواج كند و هرگز نمی تواند او را رها كند. اگر مردی بــه ناروا همسرش را به بی عفتیِ پیش از ازدواج متهم كند [220]باید تازیانه بخـورد، و هرگـز نمی تواند او را رها كند. اغواكننده [221]باید بر اساس قانون مجازات شود. با زنان اسیر [222]باید بر طبق احكام خاص ایشان برخورد كرد. طلاق [223]فقط با یك سند مكتوب مجاز است. زن شوهرداری كه در او گمان زنا رود [224]باید به آزمونی كـه مقـرر شـده اسـت تن در دهد.

]احكام[قضایی

آنگاه كه شریعت ایجاب كند [225]باید مجازات تازیانه را اجرا كنید و باید [226]قاتل سهوی را تبعید كنید. مجازات اعدام با [227]شمشیر، [228]خفه كـردن، [229]سـوزاندن، یـا [230]سنگسـار، چنان كه معین شده است، اعمـال شـود. در بـرخی مـوارد، بـدن شـخص اعـدام شـده [231]باید به دار آویخته شود، اما [232]باید در همان روز دفن شود.

بردگان

[213]. پیدایش، 1:28
[214]. تثنیه، 24:1
[215]. تثنیه، 24:5
[216]. پیدایش 17:10; لاویان، 12:3
[217]. تثنیه، 25:5
[218]. تثنیه، 25:9
[219]. تثنیه، 22:29
[220]. تثنیه، 22:18ـ19
[221]. خروج، 22:16ـ24]15ـ23[
[222]. تثنیه، 21:11
[223]. تثنیه، 24:1
[224]. اعداد، 5:15ـ27
[225]. تثنیه، 25:2
[226]. اعداد، 35:25
[227]. خروج، 21:20
[228]. خروج، 21:16
[229]. لاویان، 20:14
[230]. تثنیه، 22:24
[231]. تثنیه، 21:22
[232]. تثنیه، 21:23

با بردگان عبرانی[233] باید بر طبق قانون خاص راجع بـه ایشـان برخـورد کـرد. مالـك باید[234] با کنیز عبرانی اش ازدواج کند یا[235] او را آزاد کند. با برده بیگانه[236] باید بـر طبـق قواعد خاصی که درباره وی به کار می رود برخورد کرد.

شبه جرم ها

در مورد صدمه ای که[237] شخص،[238] حیوان، یـا[239] چـاه سـبب آن شـده اسـت، قـانون مناسب باید اجرا شود. دزدان[240] باید مجازات شوند. شما باید در موارد[241] تعدیات گله،[242] آتش و[243] دستبرد زدن نگهبـان بـدون حقـوق و در دعـاوی بـر ضـد[244] محافـظ دارای حقوق، کرایه کننده،[245] یـا عاریـه گیرنـده داوری کنیـد. همچـنین در منازعـات ناشـی از[246] خرید و فروش،[247] ارث، و[248] دیگر موضـوعات بـه طـور کلی، بایـد داوری کنیـد. بایـد[249] شخص آزاردیده را گرچه با کشتن شخصی که به او ستم کرده است، نجات دهید.

ب) محرمات (نواهی)

بت پرستی و اعمال مربوط به آن

[250] باور به وجود خدایی جز خدای یگانه حرام است.

صورت هایی[251] برای خود یا[252] برای دیگران به منظور عبادت یا بـرای[253] هیچ منظـور دیگری نسازید. هیچ چیز را به جز خـدا عبـادت نکنیـد، چـه[254] بـه طریقـه ای کـه بـرای عبادت خدا معین شده، و چه[255] به شیوه عبادت آن]چیز[.

[233]. خروج، 21:2
[234]. خروج، 21:8
[235]. خروج، 21:8
[236]. لاویان، 25:46
[237]. خروج، 21:18
[238]. خروج، 11:28
[239]. خروج، 21:32ـ34
[240]. خروج، 22:1ـ4]21:37ـ22:3[
[241]. خروج، 22: 5]4[
[242]. خروج، 22:6]5[
[243]. خروج، 22: 7ـ9]6ـ8[
[244]. خروج، 22:10ـ13]9ـ12[
[245]. خروج، 22:14]13[
[246]. لاویان، 25:14
[247]. اعداد 27:8
[248]. خروج، 22: 9] 8[
[249]. تثنیه، 25:12
[250]. خروج، 20:3
[251]. خروج، 20:4
[252]. لاویان، 19:4
[253]. خروج، 20:23]20[
[254]. خروج، 20:5
[255]. خروج، 20:5

[256]فرزندان خود را برای بت مولخ (Molech) قربانی نکنید. [257]به اصحاب اجنّه توجه نکنید [258]و به احضار روح متوسل نشوید، و [259]به بت یا اساطیر آن میل نورزید. ساختن [260]ستون یا [261]سکو حتی برای عبادت خدا یا [262]کاشتن درخت در معبد ممنوع است. [263]نام بتان را بر زبان نیاورید و بت پرستان را نیز به چنین کاری وا ندارید; هیچ [264]غیریهودی یا [265]یهودی ای را به پرستش بتان تشویق و ترغیب نکنید.

[266]به کسی که بت پرستی را تبلیغ می کند گوش نسپارید و به او محبت نکنید و [267]از او متنفر باشید. [268]بر چنین شخصی دل نسوزانید. اگر خواست کیش شما را به بت پرستی تغییر دهد [269]از او دفاع نکنید و [270]و واقعیت را مخفی نکنید.

[271]هیچ سودی از آرایه های بتان به دست نیاورید. [272]شهری را که در مجازات بت پرستی ویران شده است از نو نسازید [273]و هیچ بهره ای از دارایی های آن برنگیرید. [274]از آنچه مربوط به بتان یا بت پرستی است بهره نگیرید.

[275]به نام بتان و [276]به نادرست به نام خدا نبوت نکنید. [277]به کسی که برای بتان نبوت می کند گوش نسپارید [278]و از پیامبر دروغین نترسید و مانع از اعدام وی نشوید.

[256]. لاویان، 18:21
[257]. لاویان، 19:31
[258]. لاویان، 19:31
[259]. لاویان، 19:4
[260]. تثنیه، 16:22
[261]. لاویان، 20:9
[262]. تثنیه، 16:21
[263]. خروج، 23:13
[264]. خروج، 23:13
[265]. تثنیه، 13:11]12[
[266]. تثنیه، 13:8]9[
[267]. تثنیه، 13:8] 9[
[268]. تثنیه، 13:8]9[
[269]. تثنیه، 13:8]9[
[270]. تثنیه، 13:8]9[
[271]. تثنیه، 7:25
[272]. تثنیه، 13:16]17[
[273]. تثنیه، 13:17]18[
[274]. تثنیه، 7:26
[275]. تثنیه، 18:20
[276]. تثنیه، 18:20
[277]. تثنیه، 12:3،3]3،4[
[278]. تثنیه، 18:22

[279]به شیوه های بت پرستان تأسی نجویید و به رسوم آنان عمل نکنید. [280]تفأل نزنید. [281]فال نگیرید. [282]غیب گویی و [283]افسون گری و [284]جادوگری نکنید. [285]از اجنه سؤال نکنید. [286]با مردگان مشورت نکنید. [287]احضار روح نکنید. زنان [288]لباس مردان و [289]مردان لباس زنان را نپوشند. [290]به شیوه بت پرستان خال کوبی نکنید.

[291]پارچه مختلط از پشم و کتان با هم نپوشید. گوشه های [292]سر یا [293]ریش خود را (با تیغ) نتراشید. [294]بدن خود را]به جهت سوگواری[برای مردگان مجروح نکنید.

محرمات ناشی از حوادث تاریخی

[295]برای اقامت دایمی به مصر باز نگردید و [296]تسلیم ناپاکی های دل ها و چشم ها نشوید. [297]با هفت قوم کنعانی پیمان نبندید و [298]زندگی هیچ یك از ایشان را نجات ندهید. [299]با بت پرستان به مهر رفتار نکنید، [300]نگذارید در سرزمین اسرائیل ساکن شوند و [301]با ایشان ازدواج نکنید. زنان یهودی [302]با عمونی ها و موآبی ها ازدواج نکنند، حتی اگر ایشان یهودیت را بپذیرند، ولی (فقط به دلیل نَسَب) [303]اخلاف عیسو و مصریانی را که تغییر کیش [304]داده اند رد نکنید. [305]با عمونی ها و موآبی ها صلح نکنید.

[279]. لاویان، 20:23
[280]. لاویان، 19:26; تثنیه، 18:10
[281]. تثنیه، 18:10
[282]. تثنیه، 18:10ـ26
[283]. تثنیه، 18:10ـ11
[284]. تثنیه، 18:10ـ11
[285]. تثنیه، 18:10ـ11
[286]. تثنیه، 18:10ـ11
[287]. تثنیه، 18:10ـ11
[288]. تثنیه، 22:5
[289]. تثنیه، 22:5
[290]. لاویان، 19:28
[291]. تثنیه، 22:11
[292]. لاویان، 19:27
[293]. لاویان، 19:27
[294]. تثنیه، 16:1; 14:1 و لاویان 19:28
[295]. تثنیه، 17:16
[296]. اعداد، 15:35
[297]. خروج، 23:32; تثنیه، 7:2
[298]. تثنیه، 20:16
[299]. تثنیه، 7:2
[300]. خروج، 23:33
[301]. تثنیه، 7:3
[302]. تثنیه، 23:3]4[
[303]. تثنیه، 23:7]8[
[304]. تثنیه، 23:7]8[
[305]. تثنیه، 23:6]7[

[306]درختان میوه را حتی در دوران جنگ نابود نکنید; زیرا این کار همارہ اسراف بی دلیل است. [307]از دشمنان نترسید و [308]بدی های عمالق را فراموش نکنید.

کفرگویی

[309]نام مقدس خدا را کفر نگویید [310]و سوگندی را که به نام خدا خورده شده نشکنید، [311]و آن]نام[را به باطل نبرید و [312]بی حرمتش نسازید. [313]خداوند خالق را نیازمایید. [314]نام خدا را از متون مقدس محو نسازید و مکان هایی را که به عبادت او اختصاص یافته ویران نکنید. [315]بدن کسی که به دار آویخته شده است در طول شب بر دار نماند.

معبد

[316]در محافظت از معبد سست نباشید. کاهن اعظم نباید [317]وقت و بیوقت و بی جهت داخل]محراب[معبد]قدس الاقداس[شود; کاهنی که نقص جسمانی دارد نباید [318]هیچ گاه داخل]محراب[معبد شود و یا [319]در عبادتگاه خدمت کند، و حتی اگر عیب او موقت باشد [320]نباید در مراسم آنجا حضور یابد تا زمانی که عیبش برطرف شود.

لاویان و کاهنان نباید [321]وظایفشان را با هم عوض کنند. مستان نباید [322]به عبادتگاه وارد شوند یا تورات را تعلیم دهند. [323]غیرکاهنان، [324]کاهنان ناپاك یا [325]کاهنانی که غسل واجب را انجام داده اند اما هنوز در دوره ناپاکی اند، نباید در مراسم معبد شرکت

[306]. تثنیه، 20:19
[307]. تثنیه، 7:21
[308]. تثنیه، 25:19
[309]. لاویان، 24:16
[310]. لاویان، 19:12
[311]. خروج، 20:7
[312]. لاویان، 22:32
[313]. تثنیه، 6:16
[314]. تثنیه، 12:4
[315]. تثنیه، 21:23
[316]. اعداد، 18:5
[317]. لاویان، 16:2
[318]. لاویان، 21:23
[319]. لاویان، 21:17
[320]. لاویان، 21:18
[321]. اعداد، 18:3
[322]. لاویان، 10:9ـ11
[323]. اعداد، 18:4
[324]. لاویان، 22:2
[325]. لاویان، 21:6

کنند. شخص ناپاك نباید داخل [326]معبد یا [327]کوه معبد شود. مذبح نبایـد از [328]سـنگ هـای تراشیده بنا شود و بالارفتن از آن نباید با [329]پله باشد. آتش بـر مـذبح نبایـد [330]خـاموش شود و نباید جز بخور مخصوص [331]بر مذبح طلایی سوزانده شـود. [332]روغن را بـا همـان ترکیب و شبیه روغن مسح که [333]نباید از آن استفاده نابجا کرد نسازید.

[334]بخور را با همان ترکیب و با همان نسبتی کـه بـر روی مـذبح سـوزانده می شـود نسازید. [335]تیرچوب های مخصوص حمل را از تابوت عهـد برنگیریـد; [336]سـینه بنـد را از افود (*ephod*)ـ]= دوقسمت از لباس های مخصوص کاهن اعظم[جدا نکنید، و [337]نبایـد در ردای کاهن اعظم شکافی باشد.

قربانی ها

[338]پیشکش کردن قربانی ها یا [339]ذبح حیوانات وقف شده، در بیرون معبد روا نیست. [340]تقدیم کردن، [341]ذبح کـردن [342]ریختن خـون و [343]سـوزاندن اعضـای داخلی حیـوانی کـه معیوب است جایز نیست، حتی اگر [344]عیب آن مـوقت باشـد و حـتی اگـر آن را [345]غـیر یهودیان هدیه کرده باشند.

[346]به حیوانی که برای قربانی وقف شده است آسیب نرسانید.

[347]خمیرمایه و عسل و [348]شیء بی نمك را بر مـذبح هدیـه نکنیـد. حیـوانی را کـه بـه ازای اجرت فاحشه یا قیمت سگ گرفته شده است، نباید [349]برای قربانی هدیه کرد.

[350]چهارپا و بچه اش را در یك روز ذبح نکنید.

[326]. اعداد، 5:3
[327]. تثنیه، 23:10]11[
[328]. خروج، 20:25]22[
[329]. خروج، 20:26]23[
[330]. لاویان، 6:13]6[
[331]. خروج، 30:9
[332]. خروج، 30:32
[333]. خروج، 30:32
[334]. خروج، 30:37
[335]. خروج، 25:15
[336]. خروج، 28:28
[337]. خروج، 28:32
[338]. تثنیه، 12:13
[339]. لاویان، 17:3ـ4
[340]. لاویان، 22:20
[341]. لاویان، 22:22
[342]. لاویان، 22:24
[343]. لاویان، 22:22
[344]. تثنیه، 17:1
[345]. لاویان، 22:25
[346]. لاویان، 22:21
[347]. لاویان، 2:11
[348]. لاویان، 2:13
[349]. تثنیه، 23:18] 19[
[350]. لاویان، 22:28

[351]روغن زیتون یا [352]کندر در قربانی گناه، و[353]، [354]در قربـانی جـرم (سـوطا *Sotah*) بـه کار نبرید. [355]قربانی ها را به جای هم عوض نکنیـد، حـتی [356]قربـانی از یـك گـروه را بـا دیگری. [357]نخست زاده حیوانات حلال گوشت را فدیه ندهید.

[358]فروش ده یك رمه و [359]فروش یا [360]فدیه دادن زمینی که بـا سـوگند حِـرِم (*herem*) وقف شده است روا نیست.

چون پرنده ای را برای قربـانی گنـاه می کشـید، [361]سـرش را کـاملا از بـدنش جـدا نکنید.

[362]حیواناتی را که وقف شده اند به کار نگیریـد و [363]پشـم آنهـا را نچینیـد. بـره عیـده پسح را [364]در حالی که هنوز خمیرمایه برجاست قربانی نکنید. [365]آن اجزایی را کـه بایـد هدیه شوند [366]یا خورده شوند در طول شب وانگذارید.

هیچ جزئی از قربانی عید را [367]تا روز سـوم و هیچ جـزء از [368]بـره دوم عیـد پسـح یـا [369]قربانی تشکر را تا صبح وانگذارید.

استخوان [370]نخستین یا [371]دومین بـره عیـده پسـح را نشـکنید و [372]گوشـتش را بـرای خوردن از خانه بیرون نبرید. [373]نباید بقایای هدیه آردی،]بـرای خـوردن، با[تخـیر]پخته [شود. همچنین بره عید پسح را [374]به صورت آب پز یا خـام نخوریـد]بلکـه آن را کبـاب

[351]. لاویان، 5:11
[352]. لاویان، 5:11
[353]. اعداد، 5:15
[354]. اعداد، 5:15
[355]. لاویان، 27:10
[356]. لاویان، 27:26
[357]. اعداد، 18:17
[358]. لاویان، 27:33
[359]. لاویان، 27:28
[360]. لاویان، 27:28
[361]. لاویان، 5:8
[362]. تثنیه، 15:19
[363]. تثنیه، 15:19
[364]. خروج، 34:25
[365]. خروج، 23:10
[366]. خروج، 12:10
[367]. تثنیه، 16:4
[368]. اعداد، 9:13
[369]. لاویان، 22:30
[370]. خروج، 12:46
[371]. اعداد، 9:12
[372]. خروج، 12:46
[373]. لاویان، 6:17]10[
[374]. خروج، 12:9

کنید[و نگذارید که [375]بیگانه ای که نزد شما ساکن است، [376]شخص نامختون یا [377]بیگانه‌ی بی دین از آن بخورد.

شخصی که شرعاً ناپاك است [378]نباید چیز مقدس را بخورد و [379]اشیای مقدسی که ناپاك شده اند نباید خورده شوند. گوشت قربانی ای را [380]که بعد از حد زمانی معین به جا مانده یا [381]با نیت بد کشته شده باشد نخورید. قربانی آردی را نباید [382]کسی که کاهن نیست، [383]مهمان کاهن و مزدور او، [384]نامختون، یا [385]کاهن ناپاك بخورند. دختر کاهن اگر با غیر کاهن ازدواج کند [386]نباید از هدایای مقدس]مخصوص کاهن[بخورد.

[387]هدیه آردی کاهن و [388]گوشت قربانی های گناه که در معبد ذبح می شوند یا [389]حیوانات وقف شده ای که معیوب شده اند، نباید خورده شوند.

عُشر دوم [390]غله، [391]شراب، یا [392]روغن، یا [393]نخست زاده های سالم را در خارج از اورشلیم نخورید. کاهنان نباید [394]قربانی گناه یا قربانی های تخطی را در خارج از محدوده معبد بخورند و نیز [395]نباید گوشت هدایای سوختنی را در هیچ جا بخورند. قربانی های کم اهمیت تر را [396]نباید پیش از آن که خونش بر مذبح پاشیده شود خورد. غیر کاهنان نباید [397]از مقدس ترین هدایا بخورند و کاهنان نباید [398]نوبر میوه ها را در خارج از معبد بخورند. [399]عُشر دوم را در حالت ناپاکی یا [400]در عزا نخورید؛ پول فدیه آن [401]نباید جز برای طعام و شراب مصرف شود.

[375]. خروج، 12:45
[376]. خروج، 12:48
[377]. خروج، 12:43
[378]. لاویان، 4:12
[379]. لاویان، 7:19
[380]. لاویان، 19:6ـ8
[381]. لاویان، 7:18
[382]. لاویان، 22:10
[383]. لاویان، 22:10
[384]. لاویان، 22:10
[385]. لاویان، 22:4
[386]. لاویان، 22:12
[387]. لاویان، 6:23]16[
[388]. لاویان، 6:30]23[
[389]. تثنیه، 14:3
[390]. تثنیه، 12:17
[391]. تثنیه، 12:17
[392]. تثنیه، 12:17
[393]. تثنیه، 12:17
[394]. تثنیه، 12:17
[395]. تثنیه، 12:17
[396]. تثنیه، 12:17
[397]. تثنیه، 12:17
[398]. خروج، 29:33
[399]. تثنیه، 26:14
[400]. تثنیه، 26:14
[401]. تثنیه، 26:14

[402]محصولی را که عُشر آن جدا نشده نخورید و [403]نظام جداسازی عُشرهای مختلف را تغییر ندهید. [404]در پرداخت هدایا تأخیر نکنید ــ چه هدایای اختیاری و چه اجباری ـــ و [405]در عیدهای زیارتی بدون هدیه به معبد درنیایید.

[406]نذر خود را نشکنید.

کاهنان

کاهنان نباید با [407]زن فاحشه، [408]زنی که از ازدواج کاهن با زنی که بر او حرام بــوده، متولد شده یا [409]زن مطلّقه ازدواج کنند. کاهن اعظم نباید [410]با بیـوه زن ازدواج کنـد یـا [411]حتی بدون ازدواج با چنین زنی همخواب شود. کاهنان نباید با [412]موی باز یا [413]گریبــان چاك بـه خیمـه اجتمـاع وارد شـوند. آنـان نبایـد [414]در هنگـام خـدمت در معبـد از خیمـه اجتماع بیرون روند. کاهنان عادی نباید [415]شرعاً خود را نجس کنند، مگر برای بســتگان خاص]که مُرده اند[، و کـاهن اعظم نبایـد [416]بـرای هیچ کس]از بسـتگان[و [417]بـه هیچ وجه خود را نجس سازد.

سبط لاوی [418]نباید سهمی در تقسیم زمین اسرائیل یا [419]غنایم جنگی داشته باشند.

حرام است که [420]به نشانه عزاداری برای مردگانتان خود را مجروح سازید.

قوانین روزانه

[402]. لاویان، 22:15
[403]. خروج، 22:29]28[
[404]. تثنیه، 23:21]22[
[405]. خروج، 23:15
[406]. اعداد، 30:2]3[
[407]. لاویان، 21:7
[408]. لاویان، 21:7
[409]. لاویان، 21:7
[410]. لاویان، 21:14
[411]. لاویان، 21:15
[412]. لاویان، 10:6
[413]. لاویان، 10:6
[414]. لاویان، 10:7
[415]. لاویان، 21:1
[416]. لاویان، 21:11
[417]. لاویان، 21:11
[418]. تثنیه، 18:1
[419]. تثنیه، 18:1
[420]. تثنیه، 14:1

یهودیان نباید [421]چهارپایان ناپاك، [422]ماهی ناپاك، [423]مرغان ناپاك، [424]حشرات بالدار، [425]حشراتی که بر روی زمین می خزند، [426]خزندگان، [427]کرم هایی که در میوه یا محصول اند، و [428]موجودات نفرت انگیز را بخورند.

[429]حیوانی را که به مرگ طبیعی مرده و نیز [430]حیوان پاره پاره و دریده شده را نخورید. [431]کسی نباید عضوی را که از حیوان زنده جدا شده است بخورد. همچنین [432]عرق النسا]که در کف ران است[(گید هناشه *gid ha-nasheh*) و [433]خون و [434]برخی انواع چربی (حِلِو *elev¤h*)ـ]= پیه[را نباید بخورند. [435]پختن گوشت به همراه شیر یا [436]خوردن چنین مخلوطی حرام است. همچنین خوردن [437]گاوی که به سنگسار محکوم شده (حتی اگر به طور درست ذبح شده باشد) حرام است. [438]نانی را که از محصول تازه فراهم آمده و خود خوشه را [439]چه به صورت برشته و یا [440]سبز، پیش از گذراندن قربانی خوشه چینی (عومِر *omer*) در شانزدهم ماه نیسان نخورید. [441]میوه درخت در سه سال اول غرس (عورلا *orlah*) یا [442]محصولی را که از دو نوع تخم در تاکستان به عمل آمده است نخورید.

[443]پیشکش کردن شراب به بت ها و نیز [444]شکمبارگی و میگساری حرام است. [445]در یوم کیپور هیچ نخورید. در طی روز پسح خوردن [446]خمیر ورآمده (حامص *amez¤h¤*) یا

[421]. تثنیه، 14:7
[422]. لاویان، 11:11
[423]. لاویان، 11:13
[424]. تثنیه، 14:19
[425]. لاویان، 11:41
[426]. لاویان، 11:44
[427]. لاویان، 11:42
[428]. لاویان، 11:43
[429]. تثنیه، 14:21
[430]. خروج، 22:31] 30[
[431]. تثنیه، 12:23
[432]. پیدایش، 32:32]33[
[433]. لاویان، 7:26
[434]. لاویان، 7:23
[435]. خروج، 23:19
[436]. خروج، 34:26
[437]. خروج، 21:28
[438]. لاویان، 23:14
[439]. لاویان، 23:14
[440]. لاویان، 23:14
[441]. لاویان، 19:23
[442]. تثنیه، 22:9
[443]. تثنیه، 32:38
[444]. لاویان، 19:26; تثنیه، 21:20
[445]. لاویان، 23:29
[446]. خروج، 13:3

[447]هرچه دربردارنده آمیزه ای از آن است، حرام است. همچنین چنین کاری [448]پس از نیمه روز چهاردهم نیسان (روز پیش از پسح) حرام است. در طی روز پسح هیچ خمیرمایه ای نباید در تملك شما [449]دیده یا [450]یافت شود.

نذیره ها

یك نذیره نباید [451]شراب یا نوشیدنی ای که از انگور فراهم آمده است بنوشد; او نباید [452]انگور تازه، [453]انگور خشك، [454]هسته انگور و [455]پوسته انگور بخورد. [456]او نباید شرعاً خود را برای مردگان نجس کند و [457]نباید داخل خیمه ای شود که در آن جسد است. او نباید [458]موی خود را کوتاه کند.

کشاورزی

حرام است که [459]کل مزرعه را درو کنید بی آن که گوشه های آن را برای فقیران بگذارید. همچنین حرام است که [460]خوشه های غلات را که در حین خوشه چینی ریخته اند جمع کنید یا [461]خوشه های کم دانه تاکستان، یا [462]دانه های انگور ریخته شده را برچینید یا [463]برگردید تا بافه های فراموش شده را بردارید.

[464]بذرهای گونه های مختلف را در کشتزار یا [465]دانه های مختلف را در تاکستان با هم نکارید; همچنین حرام است که [466]انواع گوناگون حیوانات را به هم در آمیزید یا [467]با دو نوع حیوان مختلفی که به هم بسته شده اند کار کنید.

[468]برای این که حیوانی را که در مزرعه کار می کند از خوردن باز دارید دهانش را نبندید.

[447]. خروج، 13:20
[448]. تثنیه، 16:3
[449]. خروج، 13:7
[450]. خروج، 12:19
[451]. اعداد، 6:3
[452]. اعداد، 6:3
[453]. اعداد، 6:3
[454]. اعداد، 6:4
[455]. اعداد، 6:4
[456]. اعداد، 6:7
[457]. لاویان، 21:11
[458]. اعداد، 6:5
[459]. لاویان، 23:22
[460]. لاویان، 19:9
[461]. لاویان، 19:10
[462]. لاویان، 19:10
[463]. تثنیه، 24:19
[464]. لاویان، 19:19
[465]. تثنیه، 22:9
[466]. لاویان، 19:9
[467]. تثنیه، 22:10
[468]. تثنیه، 25:4

در سال هفتم (شمیطا)، حرام است که [469]زمین را بکارید، [470]درختان را هرس کنید، [471]و محصول یا میوه ای را که به طور خودرو رشد یافته است [472](به شیوه معمول) برداشت کنید. همین طور، نباید [473]در سال یوول]=سال پنجاهم [زمین را بکارید یا درختان را هرس کنید; در این سال، برداشت [474]محصول یا [475]میوه ای که به طور خودرو رشد کرده است (به شیوه معمول) نیز حرام است.

[476]کسی نباید میراث غیر منقولش را در سرزمین اسرائیل برای ابد بفروشد یا [477]زمین لاویان را تغییر دهد یا [478]لاویان را بدون حمایت ترك گوید.

قرض، تجارت و معامله بردگان

[479]مطالبه بازپرداخت قرض پس از سال هفتم حرام است; [480]با این همه، به این بهانه که سال هفتم نزدیك است، از قرض دادن به فقیران خودداری نکنید. [481]نیکوکاری به فقیران را ترك نکنید و [482]چون غلام عبرانی دوره خدمتش را به پایان رسانید، او را دست خالی روانه نکنید. [483]آنگاه که می دانید بدهکار نمی تواند بدهی اش را ادا کند از او طلبکاری نکنید. حرام است که به یهودی دیگر با بهره [484]قرض دهید یا [485]از او قرض بگیرید، یا [486]در پیمانی که دربرگیرنده بهره است در جایگاه ضامن، شاهد یا نویسنده قرارداد شرکت کنید. [487]پرداخت مزد را به تأخیر نیندازید.

[469]. لاویان، 25:4
[470]. لاویان، 25:4
[471]. لاویان، 25:5
[472]. لاویان، 25:5
[473]. لاویان، 25:11
[474]. لاویان، 25:11
[475]. لاویان، 25:11
[476]. لاویان، 25:23
[477]. لاویان، 25:23
[478]. تثنیه، 12:19
[479]. تثنیه، 15:2
[480]. تثنیه، 15:9
[481]. تثنیه، 15:7
[482]. تثنیه، 15:13
[483]. خروج، 22:25]24[
[484]. لاویان، 25:37
[485]. تثنیه، 23:19]20[
[486]. خروج، 22:25]24[
[487]. لاویان، 19:13

[488]با تعدی ازمقروض گروی نگیرید; [489]گرویی فرد فقیر را آنگاه که به آن نیاز دارد نزد خودنگاه ندارید. [490]ازبیوه زن گروی نگیرید و[491]وسیله امرارمعاش بدهکاررا به گرونستانید.

[492]ربودن يك يهودی حرام است. [493]دزدی نکنید و [494]با تعدی غصب نکنید. [495]حد زمین را جابه جا نکنید و [496]فریبکاری نکنید.

[497]حرام است که رسید قرض یا امانت را انکار کنید یا [498]درباره مال دیگری به دروغ سوگند یاد کنید.

[499]کسی را در معامله مغبون نسازید. [500]و کسی را حتی به زبان گمراه نسازید. حرام است که به بیگانه ای که در میان شماست [501]به زبان آسیب برسانید یا [502]در معامله او را متضرر کنید.

بنده ای را که از نزد آقایش به سرزمین اسرائیل گریخته است، حتی اگر آقایش یهودی باشد، [503]باز نگردانید یا [504]به گونه ای دیگر از او منفعت نبرید.

[505]بر بیوه زن یا یتیم ظلم نکنید. [506]با غلام عبری بدرفتاری نکنید و [507]او را نفروشید; [508]با او بی رحمانه رفتار نکنید و [509]نگذارید بی دینان با او بدرفتاری کنند. [510]کنیز عبرانی تان را نفروشید و [511]اگر با او ازدواج کردید، غذا، لباس و حقوق زناشویی را از او دریغ ندارید. [512]زن اسیر را نفروشید و [513]با او چون برده رفتار نکنید.

[488]. تثنیه، 24:10
[489]. تثنیه، 24:12
[490]. تثنیه، 24:17
[491]. تثنیه، 24:6
[492]. خروج، 20:14]13[
[493]. لاویان، 19:11
[494]. لاویان، 19:13
[495]. تثنیه، 19:14
[496]. لاویان، 19:13
[497]. لاویان، 19:11
[498]. لاویان، 19:11
[499]. لاویان، 25:14
[500]. لاویان، 25:17
[501]. خروج، 22:21]20[
[502]. خروج، 22:21]20[
[503]. تثنیه، 23:15]16[
[504]. تثنیه، 23:16]17[
[505]. خروج، 22:22]21[
[506]. لاویان، 25:39
[507]. لاویان، 25:42
[508]. لاویان، 25:43
[509]. لاویان، 25:53
[510]. خروج، 21:8
[511]. خروج، 21:10
[512]. تثنیه، 21:14
[513]. تثنیه، 21:14

[514]چشم طمع به اموال دیگری ندوزید، گرچه خواسته باشید قیمت آن را بپردازید. حتی [515]صرف خواستن نیز حرام است.

کارگر نباید [516]در طی کار خوشه های چیده نشده را]برای خوردن خود[بچیند یا [517]میوه ای بیش از آنچه می تواند بخورد بردارد.

کسی نباید [518]از شیء گم شده ای که باید به مالکش باز گردانده شود روبگرداند.

[519]از كمك به انسان یا حیوانی که در زیر بارش فرومانده است خودداری نکنید.

حرام است [520]که با وزن ها و پیمانه ها]دیگران را[مغبون کنید و حتی حرام است که [521]وزن های غیر دقیق داشته باشید.

عدالت

قاضی نباید [522]به بی عدالتی دست یازد، [523]رشوه بپذیرد یا [524]تبعیض قائل شود یا [525]بترسد. وی نباید [526]از فقیر طرفداری کند یا [527]برای شریران تبعیض قائل شود. او نباید [528]بر محکومان دل بسوزاند یا [529]داوری بیگانگان و یتیمان را منحرف سازد.

حرام است که]قاضی[[530]سخنان یکی از طرفین را بدون حضور دیگری بشنود. در دعوای مستوجب اعدام [531]نباید با اکثریت يك نفری]یعنی دوازده نفر در مقابل یازده نفر[تصمیم گرفت.

قاضی نباید [532]نظر همکارانش را بپذیرد، مگر این که به درستی آن اطمینان یابد.

حرام است که [533]کسی را به مقام قضاوت بگمارند که از قانون ناآگاه است.

[514]. خروج، 20:20]17[
[515]. تثنیه، 5:21]18[
[516]. تثنیه، 23:25]26[
[517]. تثنیه، 23:24]25[
[518]. تثنیه، 22:3
[519]. خروج، 23:5
[520]. لاویان، 19:35
[521]. تثنیه، 25:13
[522]. لاویان، 19:15
[523]. خروج، 23:8
[524]. لاویان، 19:15
[525]. تثنیه، 1:17
[526]. لاویان، 19:15; خروج، 23:3
[527]. خروج، 23:6
[528]. تثنیه، 19:13
[529]. تثنیه، 24:17
[530]. خروج، 23:1
[531]. خروج، 23:2
[532]. خروج، 23:2
[533]. تثنیه، 1:17

[534]شهادت دروغ ندهید و [535]شهادت انسان شریر یا [536]بستگان فردِ طرف دعوا را نپذیرید.
حرام است که [537]بر اساس شهادت يك گواه حکم کنید.
[538]قتل نکنید.
[539]بر اساس صرفِ شواهد و قرائن]کسی را[محکوم نکنید.
شاهد [540]نباید در دعاوی مستوجب اعدام در جایگاه قاضی قرار گیرد.
نباید کسی را [541]بدون محاکمه درست و عادلانه اعدام کنید.
[542]بر تعقیب کننده رحم و شفقت نکنید.
مجازات نباید برای [543]عملی اجرا شود که در حالت اکراه ارتکاب یافته است.
از [544]قاتل عمد یا [545]قاتل خطئی فدیه نپذیرید.
[546]در نجات جان دیگری از خطر درنگ نکنید و [547]مانعی بر سر راه نگذارید و [548]با راهنمایی نادرستْ دیگری را گمراه نکنید.
حرام است که [549]بیش از میزان معین ضربه های تازیانه به بزهکار زده شود.
[550]سخن چینی نکنید و [551]در دل خود نفرت نورزید. حرام است که [552]يك يهودی را شرمسار کنید، [553]کینه بورزید یا [554]انتقام بگیرید.
[555]چون می خواهید جوجه پرندگان را بگیرید مادرشان را نگیرید.

[534]. خروج، 20:16]13[
[535]. خروج، 23:1
[536]. تثنیه، 24:16
[537]. تثنیه، 19:15
[538]. خروج، 20:13
[539]. خروج، 23:7
[540]. اعداد، 35:30
[541]. اعداد، 35:12
[542]. تثنیه، 25:12
[543]. تثنیه، 22:26
[544]. اعداد، 35:31
[545]. اعداد، 35:32
[546]. لاویان، 19:16
[547]. تثنیه، 22:8
[548]. لاویان، 19:14
[549]. تثنیه، 25:2ـ3
[550]. لاویان، 19:16
[551]. لاویان، 19:17
[552]. لاویان، 19:17
[553]. لاویان، 19:18
[554]. لاویان، 19:18
[555]. تثنیه، 22:6

حرام است که [556]پوست مبروص را بتراشند یـا [557]دیگـر نشـانه هـای این مصـیبت را بردارند. حرام است که [558]وادی ای را بکارند کـه در آن مقتـولی یـافت شـده و سـپس آیین بریدن گردن گوساله (عِگلا عروفا *eglah arufah*) در آنجا اجرا شده است.

[559]زن جادوگر را زنده نگذارید.

[560]تازه داماد را در سال اول ازدواجش به خدمت نظام مجبور نکنید. حرام است که [561]از راویان سنت نافرمانی کنید یا [562]احکام شریعت را بیفزایید یا [563]بکاهید.

[564]قاضی، [565]حاکم یا [566]یهودیان را لعنت نکنید.

[567]پدر و مادرتان را لعنت نکنید و [568]ایشان را نزنید.

[569]کارکردن یا [570]فراتر رفتن از محدوده مجاز (عروو *eruv*) در روز شنبه حرام است. [571]در روز شنبه مجازات را]بر بزهکار[تحمیل نکنید.

کارکردن در [572]نخستین یا [573]هفتمین روز عید پسح یا [574]عید هفته هـا (شـاووعوت) یـا [575]روز اول سال (روش هشانا) یا در [576]روز نخست یا [577]هشتم (شمینی عصـرت *eret¤She* *mini Az*) عید سایبان ها و [578]در روز کفاره حرام است.

زنا با محارم و دیگر روابط حرام

[556]. لاویان، 13:33
[557]. تثنیه، 24:8
[558]. تثنیه، 21:4
[559]. خروج، 22:18]17[
[560]. تثنیه، 24:5
[561]. تثنیه، 17:11
[562]. تثنیه، 12:32]13:1[
[563]. تثنیه، 12:32]13:1[
[564]. خروج، 22:28]27[
[565]. خروج، 22:28]27[
[566]. لاویان، 19:14
[567]. خروج، 21:17
[568]. خروج، 21:15
[569]. خروج، 20:10
[570]. خروج، 16:29
[571]. خروج، 35:3
[572]. خروج، 12:16
[573]. خروج، 12:16
[574]. لاویان، 23:21
[575]. لاویان، 23:25
[576]. لاویان، 23:35
[577]. لاویان، 23:36
[578]. لاویان، 23:28

رابطه جنسی با محارم حرام است که عبارت است از رابطه با [579]مادر، [580]زن پــدر، [581]خواهر، [582]خواهر ناتنی]از پدر یا مادر[، [583]دختـر پسـر، [584]دختـر دختـر، [585]دختـر، [586]هـر زنی و دختر وی، [587]هر زنی و دختر پسر وی، [588]هر زنی و دختر دختر وی، [589]خواهر پدر، [590]خواهر مادر، [591]زن عمو، [592]عروس، [593]زن برادر و [594]خواهر زن.

[595]برقرارکردن رابطه جنسی با زن حائض حرام است. [596]با زن شوهردار زنا نکنید.

حرام است که [597]مردی یا [598]زنی با حیوانی رابطه جنسی داشته باشد.

همجنس بازی [599]حرام است، به ویژه با [600]پدر و [601]عمو.

[602]رابطه جسمانی (حتی بدون نزدیکی واقعی) بـا هـر یـك از زنـانی کـه نـزدیکی بـا ایشان حرام است، ممنوع است.

[603]حرامزاده (ممزر *mamzer*) نباید با زن یهودی ازدواج کند.

[604]روسپی گری حرام است.

[605]زن مطلّقه، اگر پس از جدایی از شوهر اول، با مرد دیگـری ازدواج کنـد، دوبـاره نمی تواند به نکاح شوهر اول در آید.

بیوه بی فرزند نباید [606]با کسی جز برادر شوهرش ازدواج کند]مگر طبق مراسمی، طلاق ویژه صادر گردد[.

[579]. لاویان، 18:7
[580]. لاویان، 18:8
[581]. لاویان، 18:9
[582]. لاویان، 18:11
[583]. لاویان، 18:10
[584]. لاویان، 18:10
[585]. لاویان، 18:10
[586]. لاویان، 18:17
[587]. لاویان، 18:17
[588]. لاویان، 18:17
[589]. لاویان، 18:12
[590]. لاویان، 18:13
[591]. لاویان، 18:14
[592]. لاویان، 18:15
[593]. لاویان، 18:16
[594]. لاویان، 18:18
[595]. لاویان، 18:19
[596]. لاویان، 18:20
[597]. لاویان، 18:23
[598]. لاویان، 18:23
[599]. لاویان، 18:22
[600]. لاویان، 18:7
[601]. لاویان، 18:14
[602]. لاویان، 18:6
[603]. تثنیه، 23:2]3[
[604]. تثنیه، 23:17]18[
[605]. تثنیه، 24:4
[606]. تثنیه، 25:5

مرد نباید [607]همسرش را که پس زنای به عنف یا [608]پس از افترا به وی، بـا او ازدواج کرده است، طلاق دهد. يك خواجه نباید [609]با زن یهودی ازدواج کند.

[610]اخته کردن حرام است.

پادشاهی

[611]کسی را که از نژاد بنی اسرائیل نیست به پادشاهی نگمارید.

پادشاه نباید [612]اسبان، [613]همسران یا [614]دارایی بسیار زیادی برای خود گرد آورد.

[607]. تثنیه، 22:29
[608]. تثنیه، 22:19
[609]. تثنیه، 23:1]2[
[610]. لاویان، 22:24
[611]. تثنیه، 17:15
[612]. تثنیه، 17:16
[613]. تثنیه، 17:17
[614]. تثنیه، 17:17